

EWANGELIA Łk 13, 1-9

W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: „Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie”. I opowiedział im następującą przypowieść: „Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”.

Komentarz Dobrej Nowiny

Przypowieść jest jasna. Ojciec i Syn troszczą się o człowieka, oczekując od niego tylko tego, aby odpowiedział na ich miłość. Ta odpowiedź jest jego realizowaniem się, tak jak realizowaniem się figowca jest rodzenie fig. Ale tak jak drzewo figowe jest nieurodzajne, tak i człowiek nie podejmuje decyzji, by wydać owoce nawrócenia. Wraz z przyjściem Jezusa czas oczekiwania właściwie się skończył, a sąd już się dokonał. Bóg jednak udziela człowiekowi „jeszcze jednego roku” i ofiaruje mu swoją ostatnią i ostateczną przysługę, ażeby wydał owoce i nie musiał być wycięty. Bóg nie cieszy się ze zniszczenia, lecz z nawrócenia. Jest to jedyny motyw teologiczny, dzięki któremu drzewo jeszcze nie jest wycięte, mimo że siekiera jest już do korzenia przyłożona. Jezus odsłania przed nami tajemniczy dialog między sprawiedliwością („wytnij je”) a miłosierdziem Boga („pozostaw je – przebacz, jeszcze na rok”). Jest to dramat Ojca i Syna w ich wzajemnej miłości, która ogarnia świat. Czas jeszcze płynie, ażeby wszyscy mieli możliwość spotkać się czułością Boga! On bowiem pragnie, „by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy”. Trzy lata życia publicznego Jezusa stanowią przyjście Boga na sąd. Jednak zamiast sądzić, On ofiaruje przebaczenie. Wszystkie dalsze lata są tym „jeszcze rokiem”, który się przedłuża, aby poprzez przepowiadanie Ewangelii dać tę samą możliwość także następnym pokoleniom. Bóg nie wycina drzewa figowego, czyli człowieka! Szanuje go, bo go kocha. Poświęca mu całe swoje dzieło, ażeby mógł odpowiedzieć na Jego miłość. Czas biegnie dalej, gdyż Jego miłosierdzie trwa na wieki! Potwierdza to refren Psalmu 136, który mówi o prawdziwym celu wszystkich rzeczy i wydarzeń.

KLUCZ DO EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKA

W "Wydawnictwie M" z Krakowa pojawiły się dwie nowe pozycje kardynała Rysia - Klucz do Ewangelii św. Jana i Klucz do Ewangelii św. Marka.

Ewangelia św. Marka jest opowieścią o uczniach Jezusa, którym daleko było do doskonałości. Marek nie boi się pokazywać, że mieli oni wątpliwości, słabości, że byli oporni wobec nauczania i popełniali błędy. W długim i bardzo ważnym wstępie do książki kardynał Ryś przedstawia nam, że najstarsza tradycja przypisująca autorstwo św. Markowi sięga początku II wieku, czyli czasów człowieka, który miał na imię Papiasz. Od niego wiemy, że to właśnie Marek spisał Ewangelię i że w tym dziele pełnił rolę kogoś, kogo trzeba by nazwać interpretatorem Piotra albo dosłownie tłumaczyc z greckiego - hermeneutą Piotra. Stwierdzenie Papiasza przyjęło się. W II i III wieku wszyscy powtarzali, że autorem jest Marek, a że jest ona Ewangelią w jakiejś mierze Piotrową, czyli objaśniającą to, czego nauczał Piotr. Czas powstania Ewangelii to zapewne okolice męczeństwa św. Piotra - nieco wcześniej, albo krótko po nim - czyli około 64 roku. Wiadomo również, że musiała powstać przed 70 rokiem, bo kiedy czytamy Ewangelię św. Marka, nie widać, żeby autorowi towarzyszyła świadomość zburzonej Jerozolimy i Świątyni Jerozolimskiej. W ten sposób otrzymujemy dwie daty graniczne: po roku 64 i na pewno przed 70. Marek pisze do odbiorców spoza Ziemi Świętej, widać to po wyjaśnieniach, których udziela. Wpływ Piotra na powstanie Ewangelii Marka nie oznacza, że została przez niego podyktowana. Zbyt łatwo można powiedzieć, że jest to Ewangelia Piotra, a Marek ją jedynie spisał. Są takie miejsca, gdzie wpływ Piotra widać wyraźnie: w tym co Marek pisze albo czego nie pisze, jest ręka Piotrowa. Ewangelia Marka, jak wszyscy podkreślają, jest Ewangelią radykalnie chryzologiczną. Najważniejszym pytaniem Ewangelii Marka jest pytanie o to, kim jest Jezus - to wg kardynała Rysia jest absolutny klucz potrzebny w rozważaniu każdego fragmentu. Odpowiedzi Marek daje kilka. Niestychanie ważną odpowiedzią jest to że Jezus jest Mesjaszem. Również częstym określeniem Jezusa w Ewangelii św. Mark jest Syn Człowieczy. Obraz uczniów u św. Marka jest bardzo uderzający.

Kiedy patrzymy na uczniów widzimy, że oni bardzo często mają wątpliwości, nie rozumieją, są oporni, mają kłopot z wiarą - i niejednokrotnie Jezus im to wyrzuca. Pozostałe Ewangelie są bardziej „uczesane” w tym zakresie.

Kardynał Ryś na pytanie o kluczowe elementy Ewangelii św. Marka odpowiada; chrystologia, królestwo Boże, uczniostwo. W zakończeniu Ewangelii Marka kluczowe jest to, że misja Kościoła dotyczy kosmosu - tam jest zwrot eis ton kosmon. W Ewangelii Marka czytamy: Idąc na cały świat - kosmos- głóście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (Mk 16,15). Ta myśl bardzo mocno wybrzmiewa w nurcie ojca św. Franciszka, określa ją terminem nawrócenie ekologiczne. Na zakończenie wstępu kard. Ryś pisze: totalność misji Kościoła wyróżnia ostatnie polecenie Jezusa w zapisie Markowym. I w tym momencie autor kieruje nas do komentarzy do poszczególnych fragmentów Ewangelii św. Marka zawartych w tej książce. Gorąco polecam!

Na podstawie „Klucz do Ewangelii św. Marka” -
Ewa Wika w służbie Maryi

Pismo Święte

Pismo Święte, zwane też Biblią, a dawniej również Świętymi Księgami lub Świętymi Pismami, to jedna z najstarszych ksiąg świata, która znajduje się w prawie każdym polskim domu. Pismo Święte było pierwszą książką

wydaną przez wynalazcę druku i do dziś jest najczęściej wydawaną i tłumaczoną księgą. Doczekało się przekładu na 1549 języków i dialektów, a całościowe tłumaczenie Starego i Nowego Testamentu dostępne jest w 250 językach (dane z roku 1998). W Polsce w ostatnich latach ukazało się kilka nowych przekładów całej Biblii: Biblia Tysiąclecia, Biblia Poznańska, Biblia Warszawsko-Praska i protestancka Biblia Warszawska.

Jak wiemy, Pismo Święte składa się ze Starego i Nowego Testamentu, łącznie są to 73 księgi - Stary Testament tworzy 46 ksiąg, a Nowy Testament - 27. Wszystkie są uznawane przez chrześcijan za

natchnione przez Boga. Zawierają Objawienie Boże, które jest podstawą naszej wiary.

Dlaczego Biblia, pomimo upływu wielu wieków, nigdy się nie dezaktualizuje? Przede wszystkim z powodu wyjątkowego Autora, jakim jest sam Bóg, oraz ze względu na szczególną treść – mowę Bożą wyrażoną językami ludzkimi i utwaloną na piśmie (KKK 101). Bóg w swojej dobroci i miłości przemówił do człowieka ludzkimi słowami, zapisując – poprzez wybranych przez siebie ludzi – na kartach tej świętej księgi nie tylko fakty historyczne, ale też wskazując cel i sens życia. Jedna księga oświeca drugą, są one ze sobą wzajemnie powiązane, a wszystkie razem pozwalają nam odkryć Boży zamiar wobec ludzkości. „Księgi biblijne w sposób pewny, wiernie i bez błędu uczą prawdy, jaka z woli Bożej miała być przez Pismo Święte utwalona dla naszego zbawienia” (Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bożym Dei Verbum nr 11).

Księgi święte są ogromnym darem Boga dla człowieka. Darem, którego fragmenty słyszymy podczas każdej liturgii, a czasem czytamy samodzielnie w zaciszu domowym. Za każdym razem gdy słuchamy lub czytamy Pismo Święte, słyszymy słowa ukochanego Ojca, który rozmawia ze swoimi dziećmi przebywającymi jeszcze na ziemi, poucza je, proponuje i wskazuje jak żyć, aby nie pogrążyć. Bóg mówi do każdego z nas, dając nam nadzieję na przyszłe spotkanie z Nim w niebie. Kościół otrzymał Pismo Święte, w którym nieustannie znajduje swój pokarm i swoją moc, jako dar, mający doprowadzić wszystkich ludzi do zbawienia.

Pismo Święte jest normą wiary, źródłem życia duchowego i pokarmem dla duszy. A skoro jest źródłem i pokarmem, to powinniśmy być z nim w nieustannym kontakcie. Warto zatem, zwłaszcza w Wielkim Poście, zadać sobie kilka pytań: Czy czytam i rozważam Pismo Święte? Czy mam świadomość, że są w nim zawarte słowa Boże? Czy umiem dziękować Bogu za to, że na kartach Biblii objawia się nam i prowadzi do zbawienia?

Na podstawie Katechizmu Płockiego opracowała
Martyna Rajch

MYŚL TYGODNIA

Nawrócenie to nic innego
jak przeniesienie spojrzenia z dołu do góry,
wystarczy prosty ruch oczu.
bł. Carlo Acutis

„Nie jesteś skazany”

„Każdy święty na swoją przeszłość, każdy grzesznik ma swoją przyszłość...”

Ta historia nie miała prawa się wydarzyć. To po prostu niemożliwe.

Ale dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych, czego żywym przykładem jest Grzegorz Czerwicki, autor, a zarazem bohater książki „Nie jesteś Skazany”.

Grzegorz dorastał w patologicznej rodzinie, jego ojciec był alkoholikiem i często bił syna oraz żonę, która z czasem również popadła w nałóg. Po rozstaniu z mężem matka Grzegorza zamieszkała z nowym partnerem, recydywistą. Szukając ucieczki od trudnej sytuacji w domu, nastoletni Grzegorz sięgał po narkotyki i alkohol. Wspólnie z kolegami okradał sklepy, zajmował się też kradzieżą kieszonkową. Podczas jednego z licznych poalkoholowych rozbojów został aresztowany i trafił na sześć lat do więzienia. Po odsiedzeniu wyroku nie nacieszył się wolnością zbyt długo i spędził w areszcie kolejnych sześć lat.

W więzieniu przeszedł piekło, będąc torturowanym przez współwięźniów. Podczas jednego z widzeń dowiedział się, że jego trzyletnia wówczas siostra zostanie oddana do rodziny zastępczej, ze względu na trudną sytuację materialną i społeczną matki. Dla Grzegorza był to cios prosto w serce, bo mała Agnieszka była dla niego jedynym światłem wśród ciemności życia.

Ale później stał się cud i Grzegorz poznał Prawdziwą Światłość. I jakby w tej historii było mało zaskakujących wydarzeń, do jego nawrócenia przyczynił się... ateista. Więzień z tej samej celi, który wiedział, że Czerwicki potrzebuje i poszukuje miłości i przyjaźni, powiedział mu, że znajdzie te wartości w Biblii, w Nowym Testamencie. W miarę jak Grzegorz zagłębiał się w lekturę, coraz lepiej poznawał Chrystusa. Zaczął z Nim rozmawiać, nazywał Go swoim Przyjacielem. W Biblii i w Jezusie znalazł miłość i przyjaźń – bezwarunkową.

Jego droga do pełnego nawrócenia była długa i wyboista. W książce, będącej świadectwem życia, Czerwicki opisuje wszystkie zakręty tej drogi, swoje wzloty i upadki. Opowiada też o tym, jak jego życie wygląda obecnie – opisuje relację z ukochaną żoną i synkiem, historię odnalezienia siostry po wielu latach rozłąki, pracę w wydawnictwie RTCK – Rób To Co Kochasz. „Nie jesteś Skazany” to historia, która wyciska łzy, powala na kolana i pokazuje, jak wszechmocny jest Bóg i jak bardzo Mu na nas zależy. To historia po ludzku niemożliwa. Historia, która wydarzyła się naprawdę. Historia nawrócenia człowieka, którego wszyscy spisaliby już na straty. Wszyscy, poza Bogiem.

Martyna Rajch
Grzegorz i Renata Czerwiccy, „Nie jesteś Skazany”,
wydawnictwo RTCK, Nowy Sącz 2020

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU 23. 03. 2025 R.

Dzisiaj – Dzień modlitw, postu i solidarności z misjonarzami. Zbiórka ofiar do skarbon na pomoc misjonarzom.

W poniedziałek 17 marca swoje imieniny obchodzi ks. kanonik Zbigniew Sujkowski. Msza św. w intencji solenizanta o godz. 18.00.

W środę w liturgii Kościoła święto św. Józefa Oblubieńca NMP.

Droga Krzyżowa w naszym kościele w piątek z udziałem dzieci o godz. 17.30, dla wszystkich o godz. 18.30 - rozważania w najbliższy piątek poprowadzi Grupa liturgiczna naszej parafii.

W piątki W.Postu o godz. 19.15 zapraszamy na projekcje serialu The Chosen – historie biblijne.

We wszystkie niedziele Wielkiego Postu **Koronka do Miłosierdzia Bożego o godz. 17.00. Gorzkie Żale** o godz. 17.15 – natomiast po Gorzkich Żalach krótka bez kazania Msza św.

Biuro parafialne w tym tygodniu będzie czynne według ustalonych dni i godzin.

Przy wejściu do kościoła można zabierać koperty na **Daninę Diecezjalną**. Będziemy ją składać do skarbon. Danina wynosi 2 zł 10 gr. od osoby.

Przed kościołem po Mszach św. o godz. 9.30 i następnych do nabycia paschaliki wielkanocne w cenie 15 zł.

Caritas Archidiecezji Poznańskiej prosi o darowiznę 1,5 % podatku. Należy wypełnić druk PIT wyłożony na stoliku pod chórem, podpisać i wysłać do Urzędu Skarbowego Poznań- Jeżyce przy ul. Strzeleckiej.

Zapraszamy chętnych na pielgrzymkę do Kotliny Kłodzkiej i Pragi stolicy Czech w dniach od 24 do 27 kwietnia. Jest to pielgrzymka przeniesiona z września ubiegłego roku. Koszt 1600 zł. Zapisy w zakrystii.

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. Jolanta Orzeszko-Wiercińska z ul. Wiosennej.

NOWY ARCYBISKUP METROPOLITA POZNAŃSKI

19 marca 2025 roku, w uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP, Nuncjatura Apostolska ogłosiła, że papież Franciszek przyjął rezygnację arcybiskupa Stanisława Gądeckiego związaną z osiągnięciem wieku emerytalnego i mianował nowego arcybiskupa metropolitę poznańskiego, którym został dotychczasowy biskup kosza-

lińsko-kołobrzeski Zbigniew Zieliński. Jednocześnie Ojciec Święty Franciszek mianował abp. Stanisława Gądeckiego administratorem apostolskim Archidiecezji Poznańskiej do czasu kanonicznego objęcia diecezji przez nowego biskupa. Zgodnie z Kodeksem prawa kanonicznego promowany na urząd biskupa diecezjalnego powinien objąć kanonicznie diecezję – jeżeli ma już sakrę biskupią – w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania pisma apostolskiego (kan. 382 § 2).

Biskup Zbigniew Jan Zieliński urodził się 14 stycznia 1965 r. w Gdańsku, w pomorskiej gdańskiej rodzinie Ruperta i Teresy z domu Karczewskiej. Sakrament chrztu przyjął w parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gdańsku. Po ukończeniu szkoły podstawowej kontynuował naukę w gdańskim „Conradinum”. Po maturze, w 1985 roku rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Gdańskim Seminarium Duchownym. 18 maja 1991 roku przyjął święcenia kapłańskie w konkatedralnej bazylice Mariackiej w Gdańsku z rąk biskupa Tadeusza Gocłowskiego. 26 września 2015 roku Ojciec Święty Franciszek mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji gdańskiej. Święcenia biskupie otrzymał 24 października 2015 roku w bazylice archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie. Udzielił mu ich Sławoj Leszek Głódź, arcybiskup metropolita gdański, w asyście arcybiskupa Celestino Migliore, nuncjusza apostolskiego w Polsce, i Tadeusza Gocłowskiego, arcybiskupa seniora gdańskiego. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa „Ut unum sint” (Aby byli jedno). 10 marca 2022 roku papież Franciszek przeniósł go na urząd biskupa koadiutora diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, który objął 16 marca 2022 roku. 2 lutego 2023 roku, po przyjęciu przez papieża rezygnacji biskupa Edwarda Dajczaka, objął kanonicznie urząd biskupa diecezjalnego. Ingres do katedry pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Koszalinie odbył 4 marca 2023 roku, a dzień później do bazyliki konkatedralnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu.

Otaczamy modlitwą nowego pasterza Kościoła, który jest w Poznaniu, wyprasząc dla Niego potrzebnych łask przez wstawiennictwo św. Stanisława, bł. Bogumiła oraz św. Urszuli Ledóchowskiej – patronów Archidiecezji Poznańskiej.

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: **Naczelny:** ks. Bartosz Rojna; **Zastępca naczelnego:** Martyna Rajch; **Redakcja:** Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, **Współpraca:** ks. kan. Tomasz Morasz, **Adres redakcji:** ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczane na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.